

گفتگوی میان طبیعت و بشر در رمان آلیس گریس اثر مارگارت آتوود

فاطمه گلپایگانی

دانشجوی دکتری زبان و ادبیات انگلیسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب، ایران

رویا یعقوبی (نویسنده مسؤول)

استادیار، گروه زبان و ادبیات انگلیسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب، ایران

چکیده

این پژوهش با بهره‌گیری از نقد اکولوژیکی به بررسی رمان آلیس گریس که در سال ۱۹۹۶ توسط مارگارت آتوود نوشته شده است می‌پردازد. تمرکز اصلی این نقد بر این است که ارتباطی بین ادبیات و طبیعت پیرامون پیدا کند. در همین راستا، نظریه‌پرداز اکولوژیکی گرگوری گررد به چگونگی این ارتباط دوسویه طبیعت و انسان و تاثیر آن‌ها بر همدیگر در سال ۲۰۱۶ می‌پردازد. او کتاب معروف نقد اکولوژیکی را در سال ۲۰۰۴ نوشت. گررد به بررسی مفاهیمی نظیر: آلودگی هوا، حیات وحش، زندگی، حیوانات و زمین می‌پردازد. این نوع آگاهی از آن جهت اهمیت دارد که از یک جهت به بحران‌های محیط زیستی در حال حاضر می‌پردازد و از جهتی دیگر به وقوع فاجعه‌هایی در آینده نیز اشاره دارد. به همین صورت، طبیعت می‌تواند استعاره‌ای از زندگی انسان را در محیط زیست نشان دهد. علاوه بر آن، زمین و محیط روستایی نیز تاثیر شگرفی بر شکل‌گیری شخصیت‌های داستان فوق و بشر در سرتاسر دنیا دارد که به آن‌ها اشاره خواهد شد. در این راستا، اتوود با خلق روش‌های نوین در بیان داستان به بحران محیط زیستی به عنوان عنصر اساسی در مسایل زیست محیطی می‌پردازد. بنابراین، هدف اصلی این پژوهش برشمردن ارتباط بین انسان و طبیعت بوده که در نهایت با ایجاد هماهنگی بین آن دو به نتیجه احتمالی دست یابد.

واژگان کلیدی: نقد اکولوژیکی؛ محیط زیست؛ زمین؛ زندگی؛ گیاهان.